

Στίχος-

Ἐπέκεν τοῦ ὀνόμαός Σου ὑπέμελτα σε, Κύριε.

Στίχος-

ὑπέμελθεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἥλπισεν

Στίχος-

ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Στίχος-

Ἀ-κο-ρέ--στω δε-α-θέ--σελ ψυ-

Στίχος-

χῆς, Χρι-στον οὐκ ἄρ-γη-σά-με-νοι ἄ--

Στίχος-

γι-οι Μάρ-τυ-ρες οἱ--τι-νες δε-α-

Στίχος-

φό-ρους αἰ-κι-σμοῦ πα-θη-μάτων ὑ-πο-

Στίχος-

μελ-ναν-τες, τῶν τυ-ραν-των τὰ θρά-

Στίχος-

ση κα-τη-δη-φί-σα-τε, ἀ-κλι-νῆ καὶ

ἀ-τρω-τον τήν πύ-σιν φυ-λά-ξαν-τες εἰς
οὐ-ρανούς με-τέ-στη-τε, ὅ-θεν καί
παρ-ρη-σί-ας τυ-χόν-τες πρὸς Αὐ-τόν, αἰ-
ζη-σα-σθε δω-ρη-θῆ-ναι ἡ-μῖν τό
μέ-γα ἑ-ξ-ε-με-ος.

Καὶ ἐκ τοῦ ΜΗΝΑΙΟΥ Α.

ΦΑΡΜΑΚΕΛ Ρ 371
© 3/16/10 J. C. C. C.